

vu koja posjeduje svojstvo označeno likom na *-ost*.« Moram priznati da nisam uvjeren da je potrebno uvoditi takvu razliku (sa mnim se slaže i I. Čatić). Čini mi se da i u drugim jezicima postoji samo jedna mogućnost eng. *-ity*, fr. *-ité*, nj. *-ität*, ali i to je pitanje o kojem bi se u prvom redu trebali dogovoriti stručnjaci. Lingvisti mogu samo preporučiti da se usvoji naziv na *-ost*, a ne naziv na *-itet*, ako su oni istoznačni.

S I. Čatićem se također potpuno slažem da riječi *diza* nije mjesto u hrvatskom jeziku.

Na kraju možemo još jednom zaključiti da je pri razgovoru o tehničkom nazivlju nužna suradnja između stručnjaka i jezikoslovaca⁴.

Najbolje je kad stručnjak i sam poznaje jezičnu problematiku, posebno tvorbu riječi, ali kad pri stvaranju nazivlja te izradi terminoloških rječnika sudjeluje i jezikoslovac. Ima više primjera takve plodne suradnje te bi bilo dobro da u svim budućim terminološkim poslovima sudjeluje i jezikoslovac.⁵

Milica Mihaljević

OSTAVŠTINA VLATKA DAPCA U INSTITUTU ZA HRVATSKI JEZIK I JEZIKOSLOVLJE

Ime Vlatka Dapca dobro je poznato svima koji su se bavili leksikografskim radom, tehničkim nazivljem ili prevodili kakav tehnički tekst s njemačkoga. Dabac se leksikografskim radom počeo baviti pedesetih godina kad je počeo raditi na izradi *Elektrotehničkoga rječnika*. Rječnik je objavila 1952. godine Školska knjiga, Zagreb. U njemu je obrađeno elektrotehničko nazivlje

iz područja jake struje. Krajem 1963. godine počeo je rad na osuvremenjivanju i proširivanju toga rječnika. U taj su rad bili uključeni gotovo svi stalni i honorarni nastavnici Elektrotehničkog fakulteta u Zagrebu i veći broj nastavnika s drugih tehničkih fakulteta i jezični stručnjaci. V. Dabac preuzeo je koordinaciju rada, izbor i usklađivanje nazivlja, savjetovanje sa suradnicima itd. *Rječnik* je objavljen 1970. (*Tehnički rječnik*, Tehnička knjiga, Zagreb). Taj je rječnik prijevodni, njemačko-hrvatski i hrvatsko-njemački, a u njemu je velika pozornost posvećena pronalaženju najboljih hrvatskih naziva. On je i danas temelj za izradbu novih, specijaliziranih tehničkih rječnika.

Na stranicama *Jezika* o njegovu je radu pisao Marijan Brezinščak u članku *Tri desetljeća Dapčevih rječnika* (*Jezik*, 2/38., 1990., str. 63.-64.).

Nakon Dapčeve smrti 23. studenoga 1988. ostala je njegova bogata knjižnica terminoloških rječnika i priručnika, još neobjavljena građa za proširenje *Tehničkoga rječnika* te građa za mnoge druge rječnike. Zanimljivo je napomenuti da su u Dapčevoj ostavštini nađeni i svi brojevi *Jezika*. Sin Vlatka Dabca gospodin Petar Dabac, na prijedlog gospodina Marijana Brezinščaka, suradnika i poslije biografa V. Dapca i povremenoga suradnika *Jezika*, ugovorom o donaciji poklonio je ostavštinu Institutu za hrvatski jezik i jezikoslovlje, te je ona tako postala dostupna svima onima kojima bi mogla biti korisna za njihov terminološki rad. Za Hrvatski filološki skup u Rijeci u lipnju 1999., na kojemu će jedna od zadanih tema biti i terminologija, već su prijavljena dva rada koja se temelje na istraživanju ove ostavštine.

Milica Mihaljević

⁴ Stoga sam ovaj tekst uputila I. Čatiću i usvojila sve njegove primjedbe.

⁵ O tome više vidi u M. Mihaljević, *Terminološki priručnik*.